

træffe afgørelser i henhold til lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1. Dette udelukker dog ikke, at kommunalbestyrelsen for så vidt angår borgmesterens udøvelse af kompetence til at afgøre sager, der ikke giver anledning til tvivl, kan foreskrive, at enkelte sager eller sagstyper altid skal forelægges kommunalbestyrelsen til afgørelse. Kommunalbestyrelsen har her ved præciseret, at disse sager er af en sådan beskaffenhed, at betingelsen om, at sagen ikke giver anledning til tvivl, ikke vil være opfyldt.

I *Ekspertgruppens* betænkning overvejes det, om der bør indføres en pligt for borgmesteren til at orientere kommunalbestyrelsen om disse afgørelser.

Ekspertgruppen har i den anledning fundet det mest hensigtsmæssigt, at der indføres en pligt for borgmesteren til at orientere kommunalbestyrelsen, når borgmesteren har anvendt sin kompetence i medfør af § 31, stk. 1, til at afgøre sager på kommunalbestyrelsens vegne. Ekspertgruppen har endvidere fundet, at dette bør ske senest på førstkommende ordinære møde.

Ekspertgruppen har i sin vurdering af spørgsmålet lagt vægt på, at borgmesterens ret til at afgøre sager på kommunalbestyrelsens vegne er en undtagelse til det grundlæggende princip i lov om kommunernes styrelse § 2 om, at det er kommunalbestyrelsen, der er kompetent til at træffe afgørelse i enhver sag, som vedrører kommunen, samt at borgmesteren, såfremt betingelserne i lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, er opfyldt, kan træffe vidtrækkende beslutninger på kommunalbestyrelsens vegne i medfør af bestemmelsen.

Der henvises nærmere til betænkning nr. 1425/2002, side 159-160.

I overensstemmelse med Ekspertgruppens opfattelse foreslår *Indenrigs- og Sundhedsministeriet*, at der indføres en pligt for borgmesteren til senest på førstkommende ordinære møde at orientere kommunalbestyrelsen om de afgørelser, borgmesteren måtte have truffet i medfør af § 31, stk. 1.

Det kan således være af væsentlig betydning for kommunalbestyrelsesmedlemmernes mulighed for at erhverve den fornødne indsigt i den kommunale administration, at medlemmerne bliver orienteret om de beslutninger, som borgmesteren på kommunalbestyrelsens vegne måtte have truffet i medfør af bestemmelsen. Kendskab til en sag, der er afgjort af borgmesteren i medfør af lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, er en forudsætning for, at et medlem efterfølgende kan benytte sin initiativret efter lov om kommunernes styrelse § 11, stk. 1, til at rejse spørgsmålet om hensigtsmæssigheden eller eventuelt lovligheden af borgme-

sterens afgørelse i medfør af lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 1, i kommunalbestyrelsen.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 10*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 31, stk. 2.

3.3. Kommunalbestyrelsens godkendelse af særlige grupper af leje- og leasingaftaler

Det følger af *den gældende bestemmelse* i lov om kommunernes styrelse § 41, at beslutninger om optagelse af lån og påtagelse af garantiforpligtelser, med mindre indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter andet, træffes af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen, med mindre indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter andet, ikke kan delegeres sin kompetence til at træffe disse beslutninger til et udvalg eller den kommunale administration. Bestemmelsen forudsætter, at spørgsmålet om optagelse af et lån og påtagelse af en garantiforpligtelse forelægges kommunalbestyrelsen forud for optagelsen af lånet eller påtagelsen af garantiforpligtelsen. Der gælder derimod efter de gældende regler ikke noget delegationsforbud for beslutninger om andre dispositioner end låntagning, uanset om disse i deres konsekvenser kan minde om låntagning.

Ekspertgruppen har set det som et problem, at leje- og leasingaftaler, der kan være et alternativ til lån og indebære de samme forpligtelser som lånoptagelse, ikke skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Med henblik på et øget fokus på kommunernes forpligtelser i forbindelse med disse arrangementer anbefaler Ekspertgruppen, at der i lov om kommunernes styrelse fastsættes regler om, at beslutning om større leje- og leasingaftaler skal træffes af kommunalbestyrelsen med den virkning, at kommunalbestyrelsen ikke kan delegeres kompetencen til et udvalg eller den kommunale administration.

Som anført i betænkningen, jf. side 136, skal der i forbindelse med udformningen af reglerne, hvis nærmere udformning henstilles udarbejdet af Budget- og regnskabsudvalget, tages hensyn til, at der i kommunerne indgås et meget stort antal mindre leje- og leasingaftaler.

Ekspertgruppen har derfor foreslået, at alene beslutninger om større leje- og leasingaftaler skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse.

Der henvises nærmere til betænkning nr. 1425/2002, side 136-137.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er under hensyn til, at leje- og leasingaftaler kan være et alternativ til lån og indebære de samme forpligtelser som lånoptagelse, enigt i Ekspertgruppens opfattelse. I overens-